

særlig offentlig Myndighed at vaage over, kan den paatales af vedkommende offentlige Myndighed, der dog først skal forsikre sig om, at Politimesteren ikke agter at forfølge Sagen. Sagen behandles som Sager, der behandles for Underret efter Paatale af Politimesteren, saaledes, at vedkommende Myndighed træder i dennes Sted.

2. „Subsidiær privat Paatale.“ Naar den offentlige Paatalemyndighed har nægtet at paatale eller har frafaldet en begyndt Forfølgning, kan som ovenfor anført (pag. 109) den private forurettede selv under visse Betingelser bringe Sagen for Retten. Det kan ikke ske, hvor Anklagemyndighedens Vægning ved at forfølge Sagen er bygget paa dens Beføjelse til i visse Tilfælde at undlade Forfølgning. Derimod kan Adgangen navnlig anvendes, hvor Vægningen er støttet paa, at der ikke er tilstrækkeligt Bevis, eller paa, at Handlingen ikke er strarbar. Dernæst kræves der en Tilladelse fra vedkommende Underret til, at Sagen anlægges. Den Dom, der afsiges, kan af Sagsøgeren kun paaankes, naar Landsretten dertil giver sit Samtykke. Vedkommende Paatalemyndighed har Ret til paa et hvert som helst Trin at optræde under Sagen og kan naar som helst selv overtage Forfølgningen, dog saaledes at Sagsøgeren vedblivende, om end med nogen Begrænsning, kan optræde som Part i Sagen. — Naar der er gaaet Dom i Sagen, kan Paatalemyndigheden rejse Anke saavel til Skade som til Fordel for Tiltalte og kan ligeledes begære Genoptagelse, alt overensstemmende med de Regler, som gælde i offentlige Sager.

3. De Straffesager, der efter den gældende Straffelovgivning ere henvist til *privat Forfølgning*, behandles i første Instans i den borgerlige Retsplejes Former; hvis imidlertid Sagsøgte under Sagen idømmes Fængselsstraf, kan han rejse Anke efter de for offentlige Straffesager gældende Regler. Overanklageren har da at sørge for Sagens Indbringelse for og Behandling ved den højere Ret, men den private Sagsøger kan slutte sig til Forfølgningen.

E. Paatale af borgerlige Krav under Straffesager.

Den ved en Forbrydelse skadelidte kan fremsætte Erstatningskrav o. l. under Straffesagen. Finder Retten, at Kravet ikke egner sig til Afgørelse som Accessorium ved Straffesagen, afviser den Kravet; i modsat Fald afgøres Kravet ved Dommen i Sagen.